

συμβάνει δὲ καὶ τὰ ναρθήκρια ἢ ὄργανα ἅ
 τας φωνὰς ἔχει ἀπαλωτέρας. οἱ γὰρ ἦχοι
 πορραπίπτοντες, οὐχ ὁμοίως δραπετῶσι μὲν
 βίας. τραχύνεται δὲ συμβάνει τὰς φωνὰς,
 ὅταν ἢ πληγὴ μία γίνηται τῷ ἀέρι πεντῶς,
 ἢ διὰ πολλὰ ἀχὴ καὶ μικρὰ διεσπασμένῃ καθ'
 αὐτὸ γὰρ ἔκαστον τ' αὐτὸ ἀέρος μορίαν πορραπί-
 πτον πορρὰ τῷ ἀκωλύ, ὡς ἀπὸ πλῆθους ἐπέ-
 ρεας, δὲ διεσπασμένῃ ποιεῖ τῷ ἀδησῆσι, ὡς
 τῷ ἄρῃ διαλείπειν τῷ φωνῷ, τῷ δὲ πορ-
 ραπίπτον βιαιότερον, καὶ γίνεσθαι τῷ ἀέρι
 τῆς ἀκοῆς ἀνομοίαν ὁππῆρ καὶ ὅταν π' ἢ
 τραχύνῃ ἡμῖν πορραπίπτον πορρὰ τὸν χροῶτα.
 μέγιστα δὲ τῷτο συμφανὲς ὄντι ὅτι τ' ῥίνης.
 διὰ γὰρ τὸ τ' αὐτὸ ἀέρος πληγῶν αἴμα γίνε-
 σθαι καὶ μικρὰ καὶ πολλὰ, τραχύνει οἱ ἦχοι
 πορραπίπτοσιν ἀπ' αὐτῶν πορρὰ τῷ ἀκωλύ
 καὶ μέλλον, ὅταν πορρὰ σκληρῶν π' παρρατεί-
 βωνται καὶ ἀπὸ καὶ ὅτι τ' ἀφῆσ' τὰ γὰρ σκλη-
 ρα καὶ τραχέα, βιαιότερον ποιεῖται τ' ἀδη-
 σῆσι. δῆλον ὅ τῷτο ὄντι καὶ ὅτι ἢ ῥυμμάτων. τῷ
 γὰρ ἐλαίου γίνεσθαι πολὺ πᾶστων ἢ ἤχων ὁ
 ἦχος ὑψηλότερος, διὰ τῷ σιμῆσιαν τῷ
 ἢ ῥυμμάτων. λεπτὰ δὲ εἶσι τῶν φωνῶν, ὅταν
 ὄλῃον ἢ τὸ πνῆμα τὸ ἐπιπίπτον, διὸ καὶ ἢ ῥυ-
 μμάτων γίνεσθαι λεπτὰ, καὶ ἢ ῥυμμάτων
 καὶ ἢ ῥυμμάτων ὁμοίως δὲ καὶ ἢ διαλελυ-
 μένων διὰ νόσον, ἢ πόνον, ἢ ἀσφῆσιαν. οὐ δὲ
 νωνται γὰρ πολὺ πνῆμα διὰ τῷ ἀδένειαν
 ἐπιπέμπειν. δῆλον δὲ ὄντι καὶ ὅτι ἢ ῥυμμάτων
 ἀπὸ γὰρ ἢ λεπτῶν καὶ τὰ φωνὰ γίνεσθαι λε-
 πτὰ καὶ γενὰ καὶ πειχῶδη, διὰ τὸ καὶ τῷ ἀέ-
 ρος τῷ πληγῶν γίνεσθαι καὶ σενόνας γὰρ
 αὐτὰς ἀρχαίς ἔχωσι τῆς κινήσεως αὐτῷ ἀέρος
 πληγῶν, τοιαύτας καὶ τὰς φωνὰς συμβάνει
 γίνεσθαι πορραπίπτοσιν πορρὰ τὸ ἀκωλύ. δῆ,
 ἀρῆμας ἢ πικνας, ἢ μαλακας ἢ σκληρας, ἢ λε-
 πτας ἢ παχίας. αἶτι γὰρ ὁ ἔτερος αἴρ τὸν ἔτε-
 ρον κινῶν ὡσαύτως, ποιεῖ τῷ φωνῷ ἀπασαν
 ὁμοίαν καὶ ἀπὸ καὶ ἔχει καὶ ὅτι τῆς οὐστήτος
 καὶ τῆς βαρύτητος καὶ γὰρ τὰ τάχη τὰ τῆς πλη-
 γῆς, τὰ ἔτερα ταῖς ἔτεροις σωματικοῦ σωμα-
 τος, διαφυλάττει τὰς φωνὰς τῆς ἀρχαίς ὁ-
 μοίως, αὐτὰ δὲ πληγῶν γίνεσθαι ἢ ἀέρος ἀπὸ ἢ ῥυμμάτων, πολλὰ καὶ χροῶσι μέρησιν διὰ δὲ με-
 κρότητα τῷ μεταξὺ χροῶν, τῆς ἀκοῆς μὴ δωαυθῆσι σωματικῶν πορρὰ τὰς διαλείπειν, μία καὶ
 σιμῆσιαν ἡμῖν ἢ φωνὴ φάνεσθαι καὶ ἀπὸ καὶ ὅτι ἢ ῥυμμάτων καὶ γὰρ πούτω τῷ δισκῆσι-
 τε, δοκεῖ πολλάκις ἡμῖν σιμῆσιαν ἀλλήλοισι, ὅταν φέρονται ταχέως τὸ δὲ αὐτὸ συμβάνει τῷτο
 καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας. διὰ γὰρ τὸ πᾶσιν γκαταλαμβάνεσθαι τῶν ἔτερος ἦχου ἀπὸ ἢ ἔτερον,

tesa sunt. Accidit autē etiā ferulacea orga-
 na voces habere delicatioris. Soni.n.inci-
 dentes, non similiter resiliunt cum vio-
 lentia. Aspirascere verò accidit voces,
 quando percussio vna fiat aeris totius sed
 vi multa paulatim distracta. Per seipfas e-
 nim singule aeris partes incidentes ad au-
 ditum, veluti à percussione altera, non
 distractum facit sensum, itā vt hac defici-
 at vocem, illa verò incidat violentius, &
 fieri tactionem auditus similem. Sicuti
 etiam quando aliquid asperum nobis inci-
 dat ad cutem: maximè verò id clarum
 est in lima. Quia enim aeris percussio si-
 mul fit, secundum parua & multa asperi
 soni incident ab ipsis ad auditum. Et magis
 quando ad durum aliquid affricentur.
 Quemadmodum etiam in tactu. Dura en-
 nim & aspera violentiorem faciunt sen-
 sum. Clarum autem id est etiam in fluxi-
 bus. Olei enim multo omnium humido-
 rum sonitus manifestior, ob continuata-
 tem partium. Tenues verò sunt voces,
 quando paucus fit spiritus excidens. Qua-
 re & puellorum sunt tenues & mulierū,
 & Eunuchorum, similiter & solutorum ob
 morbum, vel laborem, vel incediam. Non
 enim possunt multum spiritum ob imbeci-
 llitatem emitere. Clarum verò est etiā
 in chordis, à tenuibus enim etiam vocalū
 sunt tenues, & angustæ, & capillacæ, quia
 etiam percussio aeris fit per angustum.
 Qualia enim principia habuerint motus,
 aeris percussiones, tales etiam voces acci-
 dit fieri incidentes ad auditum: vt raras
 vel densas, vel molles, vel duras, vel ten-
 nues, vel crassas. Semper enim alter aer,
 alterum mouens eodem modo, facit vo-
 cem omnem similem. Quemadmodum et-
 iam habet in acuitate & grauitate. Ete-
 nim celeritates percussionis aliæ aliis con-
 sequentes, conseruant voces principis si-
 miles. Percussiones verò fiunt quidem æ-
 ris à chordis, multæ, & separatæ: ob pauci-
 tatem verò intermedij temporis, audita
 non valente coadire in ceteras, vna
 & cōtinua nobis vox apparet, veluti etiā
 in colorib. Etenim horū distantes, vidētur
 sæpe nobis cōiungi adinuicē, quādo ferūt-
 tur celeriter. hoc idē accidit etiā in sym-
 phoniis. Quia.n.præoccupātur alij soni ab